

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีว่าด้วยวินัยนักศึกษา ให้มีความเหมาะสมและเป็นปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยวินัยนักศึกษาดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘”
- ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีว่าด้วยวินัยและการปกครอง พุทธศักราช ๒๕๓๗ และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน
- ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้
 - “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 - “อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 - “รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีผู้มีหน้าที่ดูแลงานพัฒนานักศึกษา หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลงานด้านวินัยนักศึกษา
 - “คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย รวมถึงวิทยาเขต หรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 - “คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะ และให้หมายความรวมถึงรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลวิทยาเขต หรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 - “นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัย หรือบุคลากรที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นสังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษา” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

“ผู้ถูกสั่งลงโทษ” หมายความว่า นักศึกษาผู้ถูกคำสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ประกาศ แนวปฏิบัติ
หรือคำสั่งเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หากมีปัญหาการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีวินิจฉัย
ชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาวินัยและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

(๑) ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี เคารพในสิทธิของบุคคลอื่น มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้
เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับการเรียนอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี
ช่วยเหลือเกื้อกูลในกิจการของมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งของทางราชการ
คำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือของคณะ รวมทั้งมติคณะกรรมการวินัยนักศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องและให้ถือ
ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ

(๓) เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย
ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย

(๔) แต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดในการเข้าชั้นเรียน และเข้าสอบประจำภาคการศึกษา
และจะต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมตามกาลเทศะและสถานที่

(๕) ถือบัตรประจำตัวนักศึกษาเพื่อการพิสูจน์ตัวบุคคล

(๖) ไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่น เหยียดหยาม หรือกระทำการที่ไม่สมควร
ประการอื่นใด รวมทั้ง ไม่กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและรำคาญ หรือเป็นการรบกวน
ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

(๗) ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ หรือประพฤติผิดเสื่อมเสีย
ในทางชู้สาว หรือประพฤตินิยมหมุ่นในอบายมุขการเที่ยวเตร่สถานบริการกลางคืนเป็นอาจิม

(๘) ไม่แสดงออก กล่าวด้วยวาจา เขียนหรือพิมพ์ข้อความ จัดทำสิ่งพิมพ์ สิ่งวาด หรือการกระทำ
ประการใดๆ ในสื่อทุกชนิดทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อมูลอันอาจทำให้ผู้อื่น
หรือมหาวิทยาลัยเสียหาย

(๙) ไม่กระทำการใดๆ ที่ขัดต่อหลักสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค หรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ

ข้อ ๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำการใดดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง

(๑) กระทำการใดๆ อันเป็นความผิดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่มีการกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๒) กระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดของมหาวิทยาลัยโดยจงใจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย หรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๓) กระทำการใดๆ อันเป็นการประทุษร้ายอย่างร้ายแรง

(๔) กระทำการอื่นใดที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

หมวด ๒

โทษทางวินัย

ข้อ ๙ โทษทางวินัยมี ๖ สถาน แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

(ก) ความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ได้แก่

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ทำกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

(ข) ความผิดวินัยร้ายแรง ได้แก่

(๑) คุมความประพฤติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

(๒) ปรับตกรายวิชาหรือทุกวิชาตามที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษาเห็นสมควร ทั้งนี้โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยนักศึกษา

(๓) พักการศึกษาตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาแต่ไม่เกินสี่ภาคการศึกษา หรือระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษา หรือระงับการเสนอชื่อเพื่ออนุมัติปริญญาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

(๔) ไล่ออกและลบชื่อจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๐ ในกรณีผู้ถูกลงโทษได้รับโทษวินัยร้ายแรง ตามข้อ ๙ (ข) (๒) อาจได้รับโทษตามข้อ ๙ (ข) (๑) (๓) หรือ (๔) เพิ่มเติมได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีนักศึกษากระทำความผิดวินัยร้ายแรง ถ้าผู้กระทำความผิดให้การรับสารภาพ หรือให้การอันเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน หรือกระทำความผิดเป็นครั้งแรก หรือกระทำไปโดยบันดาลโทสะ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของความผิดทั้งด้านเจตนา แรงจูงใจ พฤติการณ์การกระทำ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ หรือมีเหตุอันควรปรานีให้นำมาประกอบการพิจารณาลงโทษด้วย แต่จะลงโทษต่ำกว่า คุมความประพฤติไม่ได้

หมวด ๓

คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

ข้อ ๑๒ ให้มี "คณะกรรมการวินัยนักศึกษา" แต่งตั้งโดยอธิการบดี ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) คณบดีหรือผู้แทน จำนวนสามคน เป็นกรรมการ
- (๔) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณวุฒิทางกฎหมาย จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๕) หัวหน้าสำนักงานพัฒนานักศึกษา เป็นกรรมการ
- (๖) หัวหน้างานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานด้านวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ

กรรมการตาม (๓) ให้อธิการบดีพิจารณาและแต่งตั้งตามความเห็นของคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย

กรรมการตาม (๔) ให้อธิการบดีพิจารณาและแต่งตั้งตามความเห็นของสำนักงานพัฒนานักศึกษา

ให้กรรมการตาม (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ให้อธิการบดีโดยคำแนะนำของประธานกรรมการ แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๑๓ กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ แต่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการคนใหม่ ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ทั้งนี้ กรรมการที่เหลือต้องมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด

กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวนวินัยนักศึกษ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ โดยอาจแต่งตั้งบุคคล หรือคณะอนุกรรมการขึ้นมาทำหน้าที่สอบสวนแทน

(๒) พิจารณาวินิจฉัยและเสนอความเห็นโทษทางวินัยของนักศึกษาต่อรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีตามข้อ ๒๕

(๓) สอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำสั่งของรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๒๕ หรืออธิการบดีตามข้อ ๓๑ โดยรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายหรืออธิการบดีจะต้องกำหนดประเด็นให้สอบสวนเพิ่มเติมตามที่ต้องการ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อทำการใดแทนได้

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการ รวมทั้งการประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวินัยนักศึกษากำหนด

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษและคณะอนุกรรมการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๔

การสอบสวนและการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๗ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยนักศึกษ ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้พบเห็นเหตุการณ์หรือผู้ได้รับแจ้งเรื่องกล่าวหา รายงานเป็นหนังสือต่อคณบดีหรือประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษโดยทันที ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำหรือที่กล่าวหา หรือเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำความผิดวินัยนักศึกษ

(๓) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยได้กล่าวหาด้วยวาจาและไม่ประสงค์จะรายงานเป็นหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้พบเห็นเหตุการณ์หรือผู้ได้รับแจ้งเรื่องกล่าวหา เป็นผู้รายงานเป็นหนังสือตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๘ เมื่อนักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือปรากฏข้อเท็จจริง หรือปรากฏหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย ให้คณบดีที่เกี่ยวข้องหรือประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นโดยไม่ชักช้า เว้นแต่กรณีการกระทำผิดวินัยอย่างชัดแจ้งจะไม่ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก็ได้

ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้น รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง
กรณีคณบดีเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง ให้คณบดีแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นต่อประธาน
คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

หากปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่ากรณีไม่มีมูลความผิด ให้คณะกรรมการ
วินัยนักศึกษาพิจารณาสั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๙ หากปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัย
นักศึกษา ให้ประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษา แต่งตั้ง “คณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา”
มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ประกอบด้วย เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

(๑) คณบดี หรือรองคณบดีที่เกี่ยวข้อง เป็นประธานกรรมการ

(๒) อาจารย์หรือบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณวุฒิทางกฎหมาย เป็นกรรมการ

ให้ประธานคณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

กรณีนักศึกษาที่ถูกกล่าวหา สังกัดวิทยาเขตหรือหน่วยจัดการศึกษานอกที่ตั้ง ให้แต่งตั้ง
รองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือคณบดีที่เกี่ยวข้อง เป็นประธานกรรมการ

การแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักวิธีพิจารณาทางปกครองตามกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๒๐ นักศึกษาที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยมีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการวินัยนักศึกษา
หรือคณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา หากเห็นว่ากรรมการผู้หนึ่งผู้ใดมีสภาพไม่เป็นกลางอันอาจทำ
ให้การดำเนินการทางวินัยเสียความยุติธรรม

ให้ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งวินิจฉัยเหตุดังกล่าวตามหลักกฎหมายวิธีพิจารณาทางปกครองโดยเร็ว
หากเห็นว่าเหตุดังกล่าวจริง ให้สั่งให้กรรมการหรืออนุกรรมการที่ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ และแต่งตั้ง
กรรมการหรืออนุกรรมการคนใหม่แทนและให้คำวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวเป็นที่สุด

ข้อ ๒๑ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา ดำเนินการสอบสวนดังนี้

(๑) แจ้งรายชื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และอธิบายถึง
ขั้นตอนต่างๆในการสอบสวน พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและหน้าที่ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการสอบสวนและ
พิจารณาโทษทางวินัย

(๒) แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือโต้แย้ง
ข้อกล่าวหาโดยนำพยานหลักฐานต่างๆ เช่น พยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องมาเสนอ
ต่อคณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

(๓) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีอำนาจเรียกพยานเอกสารที่เกี่ยวข้อง
และพยานบุคคลมาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการ ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐานหรือความเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญ

(๔) การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคลทุกปากต้องบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้ให้ถ้อยคำรวมทั้งผู้สอบสวนลงลายมือชื่อไว้ด้วย

หากผู้ให้ถ้อยคำไม่เต็มใจให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำอย่างชัดเจน

(๕) ออกไปตรวจสถานที่เกิดเหตุในกรณีที่มีเหตุจำเป็น หรือเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน

(๖) ประชุมพิจารณาลงมติว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยนักศึกษาหรือไม่

(๗) จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษาให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์ นับจากวันที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง

รายงานการสอบสวนวินัยจะต้องแนบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา บันทึกถ้อยคำพยาน บันทึกการรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้น และพยานหลักฐานทั้งปวงในชั้นการสอบสวน

ข้อ ๒๒ การสอบสวนวินัยนักศึกษาตามข้อ ๒๑ ให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับจากวันที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง

กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาขอขยายระยะเวลาต่อประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษาครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง

ในกรณีขยายระยะเวลาครบสองครั้งตามวรรคสองแล้ว หากการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น โดยปรากฏเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่ออธิการบดีได้ไม่เกินสามสัปดาห์

การพิจารณาคำขอขยายระยะเวลาตามวรรคสามให้เป็นดุลพินิจของอธิการบดี และให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๓ ให้ประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษา เสนอรายงานผลการสอบสวนต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษาเพื่อประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อบังคับข้อใด และควรได้รับโทษวินัยสถานใด ทั้งนี้ให้คำนึงถึงพฤติการณ์การกระทำผิดและเหตุบรรเทาโทษตามข้อ ๑๑

ข้อ ๒๔ การประชุมของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา หรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากขององค์ประชุม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา หรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

กรณีประธานกรรมการ หรือประธานอนุกรรมการ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในคราวใด ให้ประธานมอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานแทน

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษาได้ประชุมพิจารณาและมีมติแล้ว หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดให้ประธานคณะกรรมการวินัยนักศึกษาเป็นผู้สั่งยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยและควรได้รับโทษ ก็ให้เสนอรายงานผลการพิจารณาและความเห็นของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ต่อรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาออกคำสั่งลงโทษต่อไป

รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากรองอธิการบดีผู้ที่มีทำหน้าที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษา หรือคณะอนุกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา

รายงานผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบไปด้วย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิด ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และความเห็นของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา

ในกรณีที่รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติม โดยไม่ต้องทำความเห็นอีก

ข้อ ๒๖ ให้รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีตามข้อ ๒๕ เป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี และให้ประธานกรรมการวินัยนักศึกษาแจ้งคำสั่งลงโทษดังกล่าวแก่ผู้ถูกสั่งลงโทษภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ออกคำสั่งลงโทษ

คำสั่งลงโทษและการแจ้งคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ นักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับนี้ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่ออธิการบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์อย่างชัดเจน โดยยื่น ณ สำนักงานพัฒนานักศึกษา

หากพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นที่ยุติ

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งลงโทษทางวินัย เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามข้อ ๒๙

ข้อ ๒๙ นักศึกษาผู้ถูกสั่งลงโทษและได้รับโทษตาม ข้อ ๙ (ข) (๔) อาจร้องขอทุเลาคำสั่งลงโทษต่อ
อธิการบดี ณ สำนักงานพัฒนานักศึกษาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

ให้อธิการบดีวินิจฉัยคำร้องขอทุเลาคำสั่งลงโทษให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันทำการนับถัดจากวัน
รับคำร้อง เมื่ออธิการบดีได้วินิจฉัยประการใดแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องขอทุเลาคำสั่งลงโทษทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๐ ให้อธิการบดีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับถัดจากวันที่ได้รับ
คำอุทธรณ์ เว้นแต่เป็นกรณีที่อธิการบดีดำเนินการตามข้อ ๓๑ โดยให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย
แจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทราบเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๑ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้อธิการบดีพิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษทางวินัยได้ไม่ว่าจะ
เป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งลงโทษทางวินัย

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีอาจมอบให้สำนักงานกฎหมายและนิติการเสนอ
ความเห็นประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นและสมควร อธิการบดีอาจสั่งให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาทำการสอบสวน
ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ และให้นำความในข้อ ๒๕ วรรคห้ามาบังคับใช้โดยอนุโลม

เมื่ออธิการบดีได้รับความเห็นจากสำนักงานกฎหมายและนิติการตามวรรคสอง หรือได้รับผลการ
สอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามวรรคสาม ให้อธิการบดีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน
นับแต่ถัดจากวันที่ได้รับความเห็นหรือผลการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ข้อ ๓๒ เมื่ออธิการบดีได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเห็นว่า

(๑) การสั่งลงโทษชอบด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเหมาะสมกับความผิดแล้วให้มีคำสั่ง
ยกอุทธรณ์

(๒) การสั่งลงโทษไม่เหมาะสมกับกรณี หรือไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่ง
ลงโทษให้เหมาะสม

(๓) การสั่งลงโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง และให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย

(๔) ข้อความในคำสั่งลงโทษคลาดเคลื่อน ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำสั่งแก้ไขคำสั่งในส่วน
ของข้อความนั้นให้ถูกต้องเหมาะสม

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๓ คำสั่งลงโทษอันเป็นที่สุดตามข้อ ๒๗ วรรคสาม หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์อันเป็นที่สุด
ตามข้อ ๓๒ ให้ประธานกรรมการวินัยนักศึกษาแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกสั่งลงโทษ

(๒) คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

(๓) คณะที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

(๔) ผู้ปกครองนักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษ

(๕) กองบริการการศึกษา

(๖) อื่นๆ

ข้อ ๓๔ ในกรณีนักศึกษาผู้ถูกสั่งลงโทษไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีอธิการบดีได้พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามข้อ ๓๐ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๖

การบันทึกประวัตินักศึกษาที่กระทำความผิด

ข้อ ๓๕ เมื่อกองบริการการศึกษาได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตามข้อ ๓๓ แล้ว ให้บันทึกประวัติการกระทำความผิดของนักศึกษาผู้ถูกสั่งลงโทษไว้ในฐานข้อมูลทะเบียนประวัติ

หมวด ๗

แบบฟอร์ม

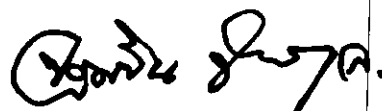
ข้อ ๓๖ การรับแจ้งเรื่องที่ถูกกล่าวหา การแจ้งข้อกล่าวหา การบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา การบันทึกถ้อยคำพยาน การรายงานผลการสอบสวน บัญชีระบุพยาน หรือการอื่นใดให้เป็นไปตามแบบฟอร์มแนบท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๘

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ นักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยนักศึกษาก่อนวันที่ข้อบังคับฉบับนี้ใช้บังคับ และการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ให้นำข้อบังคับนี้ไปใช้แก่การพิจารณาดำเนินการเฉพาะส่วนที่เป็นคุณแก่นักศึกษาโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี